

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi sairausvakuutuslain ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi sairausvakuutuslakia ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettua lakia.

Sairausvakuutuslaissa olevaa palkan määrittelyä ehdotetaan muutettavaksi siten, että palkkana pidettäisiin ennakkoperintälaissa tarkoitettua veronalaisen palkan sijasta ennakonpidätyksen alaista palkkaa. Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain viittaus sairausvakuutuslain palkkakäsitteeseen korvattaisiin selkeyden vuoksi sairausvakuutuslakiin ehdotettua palkkaa vastaavalla määrittelyllä. Samalla työnantajan sosiaaliturvamaksuista annettua lakia selkeytettäisiin lisäämällä siihen säännös, jonka mukaan yrittäjän omistamassaan yrityksessä nostama palkka tai palkkio ei ole sellaista palkkaa, jonka perusteella tulisi suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksu.

Työ- tai virkasuhteeseen perustumattomia kokouspalkkioita, luento- ja esitelmäpalkkioita sekä hallintoelimen jäsenyydestä saatuja palkkioita ei pidettäisi sairausvakuutuslaissa palkkana, jos niiden perusteella ei työeläkejärjestelmän säännösten mukaan tarvitse maksaa työntekijän työeläkemaksua.

Esityksessä ehdotetaan myös rajoitetusti verovelvolliselle maksetusta palkkatulosta

päivärahamaksun ja sairaanhoitomaksun perusteena koskevaa säännöstä muutettavaksi siten, että se koskisi myös ulkomaille rajoitetusti verovelvolliselle maksettua palkkaa, jos henkilöllä ei ole työeläkelakien mukaista vakuutuspalkkaa. Jotta päiväraha voitaisiin vakuutuspalkan puuttuessa määrätä ulkomaantyötulon rahana maksettavan osan tai rajoitetusti verovelvolliselle maksettavan palkan perusteella, ehdotetaan säädettäväksi, että päivärahan perusteena olevana palkkana pidetään myös rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua esiintyvän taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaista korvausta sekä tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantuloista rahana maksettavaa osaa.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan korjattavaksi eräitä sairausvakuutuslaissa olevia vanhentuneita lakiviittauksia.

Esitys liittyy valtion vuoden 2008 talousarvioesitykseen ja ovat tarkoitettut käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2008 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Yleistä

Sairausvakuutuksen rahoitus uudistettiin vuoden 2006 alusta. Uudistuksen myötä sairausvakuutusjärjestelmän rahoitus jakautuu sairaanhoitovakuutuksen ja työtulovakuutuksen rahoitukseen. Työtuloetuksina rahoitetaan sairauspäivärahat, vanhempainpäivärahat, erityishoitorahat, kuntoutusrahat sekä työnantajille maksettavat korvaukset vanhempainpäiväraha-ajan vuosilomakustannuksista ja työterveyshuollon järjestämisestä. Lisäksi työtulovakuutuksesta rahoitetaan työtuloetuksien täytäntöönpanosta Kansaneläkelaitokselle aiheutuneet toimintakulut.

Työtulovakuutuksen rahoittamiseen osallistuvat työnantajat, palkansaajat ja yrittäjät sekä valtio laissa säädetyn rahoitusosuuksin. Työtuloetuksien rahoittamiseksi palkansaajilta ja yrittäjiltä peritään päivärahamaksua, joka palkansaajilta peritään ennakonpidätyksen yhteydessä. Työnantajilta peritään työnantajan sairausvakuutusmaksua työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain perusteella. Työnantajan maksu suoritetaan saman palkkatulon perusteella kuin päivärahamaksu. Valtio rahoittaa vähimmäismääräiset päivärahaetuudet, yrittäjälle tai muuta omaa työtä tekeväälle sairaanhoidon ja muun terveydenhuollon järjestämisestä aiheutuneet kustannukset sekä 0,1 prosenttia vähimmäismääristä suuremmista vanhempainpäivärahoista. Yrittäjillä on lisäksi päivärahamaksun lisärahoitusosuus, jolla rahoitetaan yrittäjille sairauspäivärahan omavastuuajalta maksettavaa sairauspäivärahaa.

Sairaanhoitoetuksia ovat Kansaneläkelaitoksen maksamat lääkekorvaukset, korvaukset lääkärin- ja hammaslääkärinpalkkioista, korvaukset tutkimuksesta ja hoidosta, matkakorvaukset, kuntoutusmenot, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuksen perusturvaan kuuluvat sairaanhoitokorvaukset, korvaukset Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiölle sekä

EU-maihin maksettavat sairaanhoidonkustannusten korvaukset. Nämä ovat etuuksia, joiden määrä ei riipu vakuutetun työtulosta.

Sairaanhoitovakuutuksen rahoittavat vakuutetut ja valtio yhtä suurilla rahoitusosuuksilla. EU-maihin maksettavat sairaanhoidon kustannusten korvaukset rahoittaa kuitenkin kokonaan valtio. Sairaanhoitoetuuksien rahoittamiseksi kaikilta vakuutetuilta perittään sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua kunnallisverotuksessa verotettavan tulon perusteella.

Rahoitusta uudistettaessa tavoitteena oli, säilyttää päivärahaetuksien ja niiden rahoittamiseksi kerättävien vakuutusmaksujen yhdenmukaisuus. Tavoitteena oli myös yhdenmukaistaa palkansaajilta ja työnantajilta perittävien maksujen perusteena olevaa tulokäsittelyä.

Ennakonpidätyksen alainen palkka

Sairausvakuutuslain (1224/2004) 11 luvun 2 §:n mukaan päivärahaetuksien perusteena käytetään verotuksessa todettuja vuosityötuloja. Työtulolla tarkoitetaan työ- tai virkasuhteesta saatua palkkaa, yrittäjän eläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain mukaista kunkin vuoden vahvistettua työtuloa; ja työeläkelajeissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (vakuutuspalkka).

Vuoden 2006 alusta voimaan tulleen sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 3 momentin mukaan työtuloon sisältyvänä palkkana pidetään ennakoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettua veronalaista palkkaa, palkkiota ja korvausta, urheilijan palkkiota, vakuutuskasalaisissa tarkoitettua sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja. Pykälän 4 momentissa säädetään eristä, joita ei kuitenkaan pidetä palkkana.

Vuoden 2006 alusta voimaan tullutta palkkaa koskevaa säännöstä sovelletaan määrät-

täessä sairausvakuutuslaissa mainittuja työtulo- ja vakuutuksen rahoittamiseksi kerättäviä sairausvakuutusmaksuja eli päivärahamaksua ja työnantajan sairausvakuutusmaksua. Työnantajan sairausvakuutusmaksu ja työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan yhtenä maksuna, työnantajan sosiaaliturvamaksuna. Tämän vuoksi työnantajan kansaneläkemaksuun sovelletaan samaa maksuperustetta kuin työnantajan sairausvakuutusmaksuun. Sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa määrätessä uutta palkkasäännöstä aletaan soveltaa vuoden 2008 alusta.

Ennen vuotta 2006 työnantajan sairausvakuutusmaksun perusteena oli ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätyksen alainen palkka. Tämä poikkeaa veronalaisesta palkasta siten, että työnantaja saa veron ennakonpidätyksen yhteydessä vähentää veronalaisesta palkasta ennakoperintälain 15 §:ssä tarkoitettua palkansaajalle työn suorittamisesta välittömästi aiheutuneita kustannukset. Tällaisia palkasta suoraan vähennettäviä kustannuksia ovat esimerkiksi myyntiedustajien matkakustannukset ja metsurien työvälinekustannukset.

Käytännössä työnantajat ovat lainmuutoksesta huolimatta ilmeisesti edelleen vähentäneet nämä kustannukset myös työnantajan sairausvakuutusmaksun ja palkansaajan päivärahamaksun perusteena olevasta palkasta eli käyttäneet maksuja pidätettäessä samaa palkkaa kuin veron ennakonpidätyksessä. Ennakoperintälain 15 §:n perusteella vähennettäviä kustannuksia on vain joillakin työntekijäryhmillä. Useimmilla työntekijöillä ennakonpidätyksen alainen palkka on täysin sama kuin veronalainen palkka.

Palkkaan rinnastettavat palkkiot

Sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 3 momentissa palkkaan rinnastetaan veronalaiset palkkiot ja korvaukset. Pykälän 4 momentin mukaan työ- tai virkasuhteeseen perustumatomat yksittäiset luento- ja esitelmäpalkkiot on kuitenkin suljettu palkkakäsittelyn ulkopuolelle. Ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa ovat myös kokouspalkkio, henkilökohtainen luento- ja esitelmäpalkkio, hallintoelimen jäsenyydestä saatu palkkio, toimitusjohtajan

palkkio, avoimen ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen nostama palkka sekä luottamustoimesta saatu korvaus.

Työeläkejärjestelmissä kokouspalkkioita, luento- ja esitelmäpalkkioita ja hallintoelimen jäsenyydestä saatuja palkkioita ei yleensä pidetä työeläkettä kerryttävänä työtulona eikä niiden perustella siten yleensä makseta työeläkemaksuja. Säännökset kuitenkin poikkeavat kyseisten palkkioiden osalta toisistaan yksityisen ja julkisen sektorin työeläkejärjestelmissä.

Erilaiset säännökset johtavat edellä kerrotujen palkkioiden osalta joissain tapauksissa erilaisiin maksuperusteisiin työeläke- ja sairausvakuutusjärjestelmissä. Tämä on omiaan aiheuttamaan työnantajille sekaannusta maksuja perittäessä.

Vakuutuspalkan puuttuessa käytettävä palkkatulo

Oikeus Suomen asumisperusteiseen sosiaaliturvaan perustuu joko kansalliseen lainsäädäntöön tai Suomea velvoittaviin kansainvälisiin säännöksiin. Ulkomailla työskennellessään henkilö kuuluu pääsääntöisesti työskentelyvaltionsa sosiaaliturvan piiriin. Tällöin sosiaaliturvamaksut maksetaan kyseiseen maahan ja työskentelymaasta saadaan kyseisen maan lakien mukaiset sosiaaliturvaetudet. Tästä pääsäännöstä on eräitä poikkeuksia. Näitä ovat esimerkiksi lähetetyt työntekijät, jotka voivat tietyin edellytyksin kuulua Suomen sosiaaliturvaan ulkomailla työskentelyn ajan.

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa, hänen sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksunsa määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään ulkomaantyötulon sijasta työeläkelaeissa tarkoitettua vakuutuspalkkaa, edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella. Vakuutuspalkkaa käytetään ulkomailta saadun palkkatulon sijasta myös ulkomailla työskentelevän rajoitetusti verovelvollisen sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena, jos vakuutetun elä-

keturva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella.

Työeläkelakien mukaista vakuutuspalkkaa käytetään ulkomaille lähetetyillä työntekijöillä sairauspäivärahan ja sairausvakuutusmaksujen perusteena. Vakuutuspalkka korvaa yleisesti verovelvollisen saaman verovapaan ulkomaantyötulon tai rajoitetusti verovelvolliselle maksetun palkan. On kuitenkin mahdollista, että ulkomailta työskentelevälle ei kaikissa tilanteissa vahvisteta työeläkelakien mukaista vakuutuspalkkaa. Näissä tilanteissa työnantajan sairausvakuutusmaksu määrätään verovapaan ulkomaantyötulon rahana maksettavan osan tai rajoitetusti verovelvolliselle maksettavan palkan perusteella. Tästä säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 §:ssä. Päivärahamaksun ja sairaanhoitomaksun osalta asiasta säädetään sairausvakuutuslain 18 luvun 17 §:ssä, jonka mukaan sairaanhoito- ja päivärahamaksun perusteeksi pantavaa tulon yhteismäärää vahvistettaessa otetaan huomioon tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitettu ulkomaantyötulosta rahana maksettava osa. Tähän rahana maksettavaan osaan ei lueta työnantajan maksamia työstä johtuvia kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita. Tämä 18 luvun 17 §:n säännös koskee kuitenkin vain ulkomaantyötuloa.

Rajoitetusti verovelvolliset kuuluvat usein Suomen sairausvakuutuksen piiriin. Tällöin heillä on oikeus sairausvakuutuslain perusteella maksettaviin etuuksiin, kuten sairaus- ja vanhempainpäivärahoihin. Koska he eivät ole yleisesti verovelvollisia, Kansaneläkelaitoksella ei ole ollut käytössä näiden vakuutettujen verotuksen yhteydessä kerättyjä tulo- ja vähennystietoja. Näin ollen rajoitetusti verovelvollisille vakuutetuille ei ole voitu määrittellä päivärahaetuksia verottajalta saatujen tulojen perusteella, vaan heidän työtulonsa on arvioitu niin sanottujen kuuden kuukauden tulojen perusteella, vakuutetun muuna henkilökohtaisena tulona.

Sairausvakuutuslain 18 luvun 16 §:ssä säädetään rajoitetusti verovelvolliselle maksettavasta palkkatulosta päivärahamaksun ja sairaanhoitomaksun perusteena. Säännös koskee kuitenkin vain Suomessa rajoitetusti verovelvolliselle maksettua palkkatuloa. Säännöstä

ehdotetaan muutettavaksi siten, että se koskisi myös ulkomaille rajoitetusti verovelvolliselle maksettua palkkaa, jos henkilöllä ei ole työeläkelakien mukaista vakuutuspalkkaa.

Sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:ssä ei ole säädetty siitä, mitä palkkaa käytetään päivärahan perusteena, jos ulkomailta työskentelevällä ei ole työeläkelakien mukaista vakuutuspalkkaa. Jotta päiväraha voitaisiin vakuutuspalkan puuttuessa määrätä ulkomaantyötulon rahana maksettavan osan tai rajoitetusti verovelvolliselle maksettavan palkan perusteella, asiasta tulisi säätää sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:ssä.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Tavoitteena on, että työnantajan maksamien eri työnantajamaksujen perusteena olevat palkkakäsitteet olisivat mahdollisimman yhdenmukaiset, työnantajan ja palkansaajan saamaa etuutta koskevat maksut maksettaisiin saman palkkakäsitteen perusteella ja palkansaajan maksama maksun ja maksulla rahoitettavan etuuden perusteena oleva palkkakäsite olisi mahdollisimman pitkälle sama. Ehdotettujen muutosten tarkoituksena on toteuttaa näitä tavoitteita yhdenmukaistamalla työnantajilta ja vakuutetuilta perittävien maksujen palkka- ja tulokäsitetä. Ehdotettujen muutosten tavoitteena on osaltaan myös lähentää sairausvakuutusmaksujen ja päivärahan perusteena olevia palkkakäsitteitä.

Esityksessä ehdotetaan tehtäväksi myös useita lakiteknisiiä muutoksia, joilla korjataan vanhentuneita lakiviittauksia.

2.1. Ennakonpidätyksen alainen palkka

Jotta sairausvakuutusmaksujen lähtökohtana oleva palkka ei minkään työntekijäryhmän osalta eroaisi veron ennakonpidätyksen perusteena olevasta palkasta, sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 3 momentissa olevaa palkan määritelmää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä tarkoitettuna palkkana pidettäisiin tarkoitettun veronalaisen palkan sijasta ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa. Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 §:ssä oleva viittaussäännös sairausvakuu-

tuslain palkkakäsitteeseen korvattaisiin selkeyden vuoksi omalla, sairausvakuutuslakiin ehdotettua palkkaa asiallisesti vastaavalla palkan määrittelyllä. Sairausvakuutuslakiin viitattaisiin edelleen palkkaa koskevien poikkeuserien osalta. Samalla työnantajan sosiaaliturvamaksuista annettua lakia selkeytettäisiin lisäämällä siihen säännös, jonka mukaan yrittäjän omistamassaan yrityksessä nostama palkka tai palkkio ei ole sellaista palkkaa, jonka perusteella tulisi suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksu.

Ehdotettu muutos lähentäisi paitsi eri maksujen palkkakäsitetä niin myös sairausvakuutusmaksujen ja päivärahan perusteena olevia palkkakäsitteitä toisiinsa, sillä sairausvakuutuslain 11 luvun 5 §:n mukaan päivärahan perusteena olevasta palkasta vähennetään etuutta laskettaessa tuloverolain 93—95 §:ssä tarkoitettujen tulonhankkimismenot. Nämä vähennettävät tulonhankkimismenot ovat kuitenkin laajemmat kuin ennakkoperintälain 15 §:n perusteella tehtävät vähennykset. Palkkakäsitteet poikkeaisivat muutoksen jälkeen edelleen siten, että päivärahan perusteena olevasta palkasta vähennettäviä kodin ja työpaikan välisiä matkakustannuksia, työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksuja, työttömyyskassamaksuja ja ammattikirjallisuuden kustannuksia ei saisi vähentää maksujen perusteena olevasta palkasta. Lisäksi päivärahan perusteena olevasta palkasta vähennetään tulonhankkimisvähennyksenä enintään 620 euroa vuodessa. Vähennys ei perustu tulon hankkimisesta aiheutuneisiin todellisiin kustannuksiin. Näiltä osin päivärahan perusteena oleva palkkakäsite siis edelleen poikkeaisi vakuutusperiaatteen mukaisesta palkkakäsitteestä jossa maksujen ja etuuksien perusteet vastaavat toisiaan.

2.2. Palkkaan rinnastettavat palkkiot

Lisäksi ehdotetaan, että työ- tai virkasuhteeseen perustumattomia kokouspalkkioita, luento- ja esitelmäpalkkioita ja hallintoelimen jäsenyydestä saatuja palkkioita ei pidettäisi sairausvakuutuslaissa palkkana silloin, kun niiden perusteella ei työeläkejärjestelmän säännösten mukaan tarvitse maksaa työntekijän työeläkemaksua. Tästä säädetäisiin sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4

momentissa. Ehdotuksen tavoitteena on yhdenmukaistaa eri järjestelmien välisiä maksuperusteita.

2.3. Vakuutuspalkan puuttuessa käytettävä palkkatulo

Sairausvakuutuslain 18 luvun 16 §:ssä olevaa säännöstä rajoitetusti verovelvolliselle maksettua palkkatulosta päivärahamaksun ja sairaanhoitomaksun perusteena ehdotetaan muutettavaksi siten, että se koskisi myös ulkomaille rajoitetusti verovelvolliselle Suomessa vakuutetulle maksettua palkkaa, jos henkilöllä ei ole työeläkelakien mukaista vakuutuspalkkaa.

Jotta päiväraha voitaisiin vakuutuspalkan puuttuessa määrätä ulkomaantyötulon rahana maksettavan osan tai rajoitetusti verovelvolliselle maksettavan palkan perusteella, ehdotetaan sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:ssä säädettäväksi, että päivärahan perusteena olevana palkkana pidetään myös rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verotamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua esiintyvän taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaista korvausta sekä tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta rahana maksettavaa osaa. Muussa tapauksessa henkilö joutuisi maksamaan kyseisistä tuloista päivärahamaksua, mutta ei olisi samojen tulojen perusteella oikeutettu päivärahaan.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Vuonna 2006 sairauspäivärahoja maksettiin 746 miljoonaa euroa, vanhempainpäivärahoja 728 miljoonaa euroa ja kuntoutusrahoja 60 miljoonaa euroa.

Sairausvakuutuslain mukaisten päiväraha-etuuksien perusteena olevana palkkana pidettäisiin ennakkoperintälaissa tarkoitettua veronalaisen palkan sijasta ennakonpidätyksen alaista palkkaa. Muutoksen arvioidaan vaikuttavan noin 100 000 päivärahasaajan etuuden määrittelyyn ja alentavan maksettavia sairauspäivärahoja 1,7 miljoonaa euroa ja

vanhempainpäivärahoja 1,8 miljoonaa euroa. Kuntoutusrahamenot alenisivat arviolta noin 0,2 miljoonaa euroa.

Työnantajan sosiaaliturvamaksun palkan määrittelyä koskevalla muutosehdotuksella ei arvioida olevan vaikutuksia työnantajan sosiaaliturvamaksuna perittävään maksutuottoon.

Esityksen muilla ehdotuksilla arvioidaan olevan vain vähäisiä taloudellisia vaikutuksia. Sellaisten rajoitetusti verovelvollisten päivärahat, joilla ei ole vakuutuspalkkaa, on tähän asti määritelty niin sanotun kuuden kuukauden työtulon perusteella, eikä ehdotetulla muutoksella ole merkittävää vaikutusta näiden henkilöiden päivärahan määrään.

Päivärahamenot rahoitetaan työnantajien sekä palkansaajien ja yrittäjien vakuutusmaksuilla. Päivärahamenon 3,7 miljoonan euron vähennyksestä 2,7 miljoonaa euroa kohdentuu työnantajien ja 1,0 miljoonaa euroa palkansaajille ja yrittäjien vakuutusmaksujen alentumiseen. Laskennallinen vaikutus työnantajien maksutasoon on 0,004 prosenttiyksikköä sekä palkansaajien ja yrittäjien maksutasoon 0,001 prosenttiyksikköä. Ehdotuksella ei ole vaikutusta valtion menoihin.

Ennakkonpidätyksen alaisen palkan ja työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena olevan palkkakäsitteen yhtenäistäminen vähentää työnantajien palkanmaksuun liittyvää työtä.

Ehdotuksilla ei ole tarkoitus muuttaa eri henkilöstöryhmien välistä tulonjakoa eikä vaikuttaa sukupuolten väliseen tasa-arvoon.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu sosiaali- ja terveystieteiden ministeriössä. Valmistelun aikana on kuultu Kansaneläkelaitoksen, Verohallituksen ja keskeisten työmarkkinajärjestöjen edustajia.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy vuoden 2008 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Vuoden 2008 talousarvioesitykseen liittyen eduskunnalle on tarkoitus antaa erikseen esitys laiksi sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut**1.1. Sairausvakuutuslaki****1 luku. Lain tarkoitus ja soveltamisala**

4 §. Määritelmät. Pykälän 1 momentin 8 kohdassa oleva viittaus työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 4 momenttiin muutettaisiin viittaukseksi vuoden 2007 alusta voimaan tulleen työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ään. Muutos on lakitekninen eikä sisällä asiallista muutosta.

8 luku. Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha

6 §. Sairauspäivärahan estävät etuudet. Pykälän 1 momentissa olevat viittaukset kuntoutusrahalakiin, kansaneläkelakiin ja työeläkelakeihin muutettaisiin viittauksiksi kuntoutusrahalain korvanneeseen Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annettuun lakiin (566/2005), uuteen 1 päivänä tammikuuta 2008 voimaan tulevan kansaneläkelakiin (568/2007) sekä uusiin työeläkelakeihin ja niistä annettuihin voimaanpanolakeihin. Muutokset ovat lakiteknisiä eivätkä sisällä asiallisia muutoksia.

9 §. Sairauspäiväraha enimmäisajan jälkeen. Pykälän 2 momentin viittaukset kuntoutusrahalakiin ja kansaneläkelain 22 §:n 1 momenttiin muutettaisiin viittauksiksi Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annettuun lakiin ja uuden kansaneläkelain 12 §:n 1 momenttiin. Muutokset ovat lakiteknisiä eivätkä sisällä asiallisia muutoksia.

11 luku. Päivärahaetuuksien määrä

2 §. Työtulo. Pykälän 3 momentissa säädetään siitä mitä pidetään pykälän 1 momentissa tarkoitettuna palkkana. Momenttia muutettaisiin siten, että enakkoperintälaissa tarkoitettua veronalaisen palkan sijaan palkkana pi-

dettäisiin enakkonpidätyksen alaista palkkaa. Enakkoperintälain 15 §:n 1 momentin mukaan työnantaja voi korvata palkansaajan vaatimuksesta hänelle kertyvät työstä välittömästi johtuvat kustannukset tai vähentää kustannusosuuden ennen enakkonpidätyksen toimittamista. Tällaisina kustannuksina voidaan enakkoperintälain mukaan ottaa huomioon työvälineistä sekä valmistus- ja tarvikkeista aiheutuneet menot, matka- ja edustusmenot sekä muut palkansaajalle työn suorittamisesta välittömästi aiheutuneet menot. Tätä enakkonpidätyksen alaista palkkaa käytettäisiin vakuutetun päivärahan perusteena. Lain 18 luvun 15 §:n 2 momentin perusteella päivärahamaksun perusteena oleva palkka tulo on määritelty 11 luvun 2 §:n 3—5 momentissa. Näin myös päivärahamaksun perusteena pidettäisiin jatkossa enakkonpidätyksen alaista palkkaa.

Pykälän 3 momenttiin palkkaa koskevaan määritelmään lisättäisiin myös säännös siitä, mitä palkkaa käytetään päivärahan perusteena, jos ulkomailla työskentelevällä ei ole työeläkelakien mukaista vakuutuslaskua. Lisäyksen tarkoituksena on mahdollistaa päivärahan määrääminen vakuutuslaskun puuttuessa ulkomaantyötulon rahana maksettavan osan tai rajoitetusti verovelvolliselle maksettavan palkan perusteella.

Lisäksi pykälän 4 momentin 8 kohtaa muutettaisiin siten, että kaikki työ- tai virkasuhteeseen perustumattomat luento-, esitelmä-, kokous ja hallintoelinten jäsenyydestä saadut palkkiot jäisivät palkkakäsittelyn ulkopuolelle silloin, kun niistä ei tarvitse maksaa henkilöön sovellettavien työeläkesäännösten mukaan työeläkemaksua. Päivärahamaksun ja työnantajan sosiaaliturvamaksun palkkakäsittelyn osalta laissa viitataan 4 momentin luetteloon palkkakäsittelyn ulkopuolella olevista eristä. Näin työ- tai virkasuhteeseen perustumattomien palkkioiden osalta päivärahan, päivärahamaksun tai työnantajan sosiaaliturvamaksun peruste vaihtelisi sen mukaan, tarvitseeko näistä palkkiosta maksaa työeläke-

maksua. Maksuvelvollisuus ratkeaa henkilöön kussakin tilanteessa sovellettavan työeläkejärjestelmän säännösten perusteella. Etuus maksettaisiin kuitenkin saman palkka-käsitteen perusteella kuin maksu peritään.

5 §. *Työtulosta tehtävät tulonhankkimisvähennykset.* Pykälän 2 ja 3 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tarkistus, joka johtuu 1 päivänä tammikuuta 2007 voimaan tulleista työntekijän eläkelaista sekä yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelaeista. Tämän johdosta pykälän 2 ja 3 momentin viittaukset ehdotetaan muutettavaksi uusiksi lakeja vastaaviksi. Muutokset ovat lakitekniisiä, eivätkä sisällä asiallisia muutoksia.

6 §. *Sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha edeltävän etuuden perusteella.* Pykälän 3 momentin viittaus kuntoutusrahalakiin muutettaisiin viittaukseksi Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annettuun lakiin. Muutos on lakitekniinen, eikä sisällä asiallisia muutoksia.

10 §. *Eläkkeen vaikutus vanhempainpäivärahan määrään.* Pykälän viittaus kansaneläkelain 22 §:n 1 momenttiin muutettaisiin viittaukseksi vuoden 2008 alusta voimaan tulevan kansaneläkelain 12 §:n 1 momenttiin. Muutos on lakitekniinen, eikä sisällä asiallisia muutoksia.

18 luku. Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §. *Rajoitetusti verovelvollisen palkkatulo maksuperusteena.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten että sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun maksuperusteena voidaan käyttää myös rajoitetusti verovelvollisen Suomessa vakuutetun ulkomailta saamaa palkkatuloa. Lisäksi 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi selkeyttävä viittaussäännös 18 luvun 18 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään vakuutuslaskun ensisijaisuudesta maksuperusteena rajoitetusti verovelvollisen palkkatuloon nähden.

17 §. *Ulkomaantyötulo maksuperusteena.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi selkeyttävä viittaussäännös 18 luvun 18 §:n 1 momenttiin, jossa säädetään vakuutuslaskun ensisijaisuudesta maksuperusteena ulkomaantyötuloon nähden.

1.2. Työnantajan sosiaaliturvamaksuista annettu laki

4 §. Pykälän 1 momentin mukaan työnantajan sosiaaliturvamaksua maksetaan työntekijöille maksettavien palkojen yhteismäärän perusteella. Pykälän 2 momentissa säädetään siitä, mitä palkalla tarkoitetaan. Momentin 1 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi vastaavalla tavalla kuin sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 3 momenttia. Myös työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena pidettäisiin ennakonpidätyksen alaista palkkaa aiemman veronalaisen palkan sijaan. Voimassa olevassa laissa on palkan määrittelyn 1-kohdan osalta viittaus sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 3—5 momentin mukaiseen veronalaiseen palkkaan. Viittauksen sijaan pykälän 2 momenttiin ehdotetaan kirjoitettavaksi määrittelmä, joka vastaa voimassa olevan lain viittauksista sairausvakuutuslain säännöksiin. Pykälän 2 momentin 1 kohdassa määriteltäisiin palkan käsite ja 3 momenttiin lisättäisiin säännös siitä, mitä ei kuitenkaan pidetä palkkana. Tältä osin viitattaisiin edelleen sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentin säännöksiin.

Sellaisia henkilöitä, jotka eivät ole omistamassaan yrityksessä työntekijän asemassa, ovat yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaan vakuutettu avoimen yhtiön yhtiömies, kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies ja yrityksen toimitusjohtaja. Heidän omasta yrityksestä nostama palkka tai palkkio ei ole sellaista palkkaa, jonka perusteella tulisi suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksu. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi tätä koskeva selkeyttävä säännös. Samalla nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Sairausvakuutuslakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2008 suoritettaviin sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksuihin. Siihen saakka, kunnes vuoden 2008 ennakonpidätysperusteet tulevat voimaan, ennakonpidätyksessä käytetään kuitenkin vuoden 2007 lopussa voimassa

olevia sairaanhoito- ja päivärahamaksuja. Ennakkopidätyksessä vuoden alussa mahdollisesti tapahtuva virhe oikaistaisiin lopullisen verotuksen vahvistamisen yhteydessä.

Ehdotettuja lakeja sovellettaisiin myös heti vuoden 2008 alusta maksettavien palkkojen perusteella suoritettaviin työnantajan sairausvakuutusmaksuihin. Työnantajat tulevat ilmoittamaan päivärahamaksun ja työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena olevasta palkasta ensimmäisen kerran vuoden 2008 vuosi-ilmoituksessa, joka annetaan vuoden 2009 alussa. Verohallinto voi siten toimittaa Kansaneläkelaitokselle tiedot sairausvakuutuksen päivärahaetuuksien perusteeksi otettavasta verotettavasta tulosta ensimmäisen kerran vuodelta 2008. Verovuoden 2008 työtulotietoja käytetään päivärahaetuuksien perusteena vuonna 2010. Tämän vuoksi ehdotettua 11 luvun 2 §:ää, jossa säädetään työtulosta, sovellettaisiin päivärahaetuuksien perusteena vasta, kun työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa vuonna 2010 tai sen jälkeen. Siihen saakka etuutta määrättäessä sovellettaisiin voimassa olevan lain säännöstä työtulosta. Päivärahamaksun ja työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena 11 luvun 2 §:n mukaista palkkaa käytettäisiin jo vuoden 2008 alusta.

3. Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Esityksessä ehdotetaan muutoksia työnantajan sairausvakuutusmaksun ja sairausvakuutuksen päivärahamaksun perusteisiin. Rajoitetusti verovelvollisten osalta ehdotetaan lisäksi, että vakuutuspalkan puuttuessa sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun maksuperusteena voidaan käyttää myös rajoitetusti verovelvollisen ulkomailta saamaa palkkatuloa.

Perustuslain 81 §:n mukaan valtion veroista tulee säätää lailla, joka sisältää säännökset

verovelvollisuuden ja veron suuruuden perusteista sekä verovelvollisen oikeusturvasta. Sairaanhoitomaksusta ja päivärahamaksusta koostuva vakuutetun sairausvakuutusmaksu sekä työnantajan sairausvakuutusmaksu ovat veroluonteisia maksuja. Maksujen uusista perusteista säädettäisiin ehdotetuilla laeilla. Maksuvelvollisuuden ja maksujen perusteista sekä maksuvelvollisten oikeusturvasta säädetään sairausvakuutuslaissa ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa.

Esityksen mukaan eräiden palkkaan rinnastettavien palkkioiden osalta sairausvakuutusmaksujen ja etuuksien osalta noudatettaisiin jatkossa samoja säännöksiä kuin vakuutettuun kulloinkin sovellettavassa työeläkejärjestelmässä näistä palkkioista säädetään. Muutos heijastuisi sekä maksuihin, että etuuden perusteena olevaan palkkaan. Muutoksen tavoitteena on yhdenmukaistaa etuusjärjestelmien välisiä maksu- ja etuusperusteita. Maksu ja etuus määräytyisivät aina saman palkkakäsitteen perusteella. Vaikka säännökset eri eläkejärjestelmissä poikkeavat tältä osin jonkin verran toisistaan muutoksen vaikutusta päivärahan tai maksujen määrään ei kuitenkaan voida pitää huomattavana. Tämän vuoksi palkkaan rinnastettavia palkkioita koskeva muutos ei hallituksen näkemyksen mukaan ole ongelmallinen perustuslain 6 §:n mukaisen yhdenvertaisuuden vaatimuksen näkökulmasta. Muutos ei vaaranna vakuutetun oikeutta saada etuuksia työkyvyttömyyden tai vanhemmuuden johdosta.

Hallitus katsoo, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä. Hallitus pitää kuitenkin suotavana, että esityksestä hankitaan perustuslakivaliokunnan lausunto.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 1 luvun 4 §:n 8 kohta, 8 luvun 6 §:n 1 momentti ja 9 §:n 2 momentti, 11 luvun 2 §:n 3 momentti ja 4 momentin 8 kohta, 5 §:n 2 ja 3 momentti, 6 §:n 3 momentti ja 10 §, 18 luvun 16 §:n otsikko ja 1 momentti sekä 17 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 11 luvun 2 §:n 3 momentti ja 4 momentin 8 kohta, 18 luvun 16 §:n otsikko ja 1 momentti sekä 17 §:n 1 momentti laissa 1113/2005, seuraavasti:

1 luku

Lain tarkoitus ja soveltamisala

4§

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

8) *työeläkelaeilla* työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä mainittuja lakeja; ja

8 luku

Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha

6 §

Sairauspäivärahan estävät etuudet

Sairauspäivärahaan ei ole oikeutta vakuutetulla, joka saa:

1) opintotukilain (65/1994) mukaista opintorahaa;

2) Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain (566/2005) mukaista kuntoutusrahaa;

3) työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustuksena maksettavaa kuntoutusrahaa;

4) tapaturmavakuutuslain (608/1948), liikennevakuutuslain (279/1959), sotilasvammalain (404/1948) tai sotilastapaturmalain (1211/1990) kuntoutusta koskevien säännösten perusteella ansionmenetykskorvausta;

5) kansaneläkelain (568/2007) 10 §:n tai työeläkelakien mukaista vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä taikka kansaneläkelain voimaanpanosta annetun lain (569/2007) 2 §:n, merimieseläkelain (1290/2006), työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:n 2 momentin 1 ja 3—7 kohdassa mainittujen lakien, työntekijän eläkelain voimaanpanolain (396/2006) 28 §:n, yrittäjän eläkelain voimaanpanosta annetun lain (1273/2006) 28 §:n, maatalousyrittäjän eläkelain voimaanpanosta annetun lain (1281/2006) 27 §:n tai valtion eläkelain voimaanpanosta annetun lain (1296/2006) 14 §:n mukaista työttömyyseläkettä;

6) työeläkelakien mukaista osaaikaeläkettä;

7) kansaneläkelain 12 §:n 1 momentin nojalla myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä;

8) maahanmuuttajan erityistuesta annetun lain (1192/2002) mukaista maahanmuuttajan erityistukea.

9 §

Sairauspäiväraha enimmäisajan jälkeen

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun työkykyisyysaikaan rinnastetaan aika, jolta vakuutettu on saanut Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain tai työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustuksena maksettavaa kuntoutusrahaa taikka ansionmenetykskorvausta tapaturmavakuutuslain, liikennevakuutuslain tai sotilasvammalain kuntoutusta koskevien säännösten nojalla taikka jona vakuutettu on ollut työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa taikka osallistunut työttömyysturvalain 10 luvussa tarkoitettuun omaehtoiseen opiskeluun tai julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) mukaiseen toimenpiteeseen. Työkykyisyysaikaan rinnastetaan myös aika, jona henkilö on ollut oikeutettu työttömyysturvalain mukaiseen etuuteen työttömyysturvalain 3 luvun 3 §:n 3 momentin nojalla. Sitä vastoin aikaa, jolta vakuutettu on saanut kansaneläkelain 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua työkyvyttömyyseläkettä tai työeläkelakien mukaista täyttä työkyvyttömyyseläkettä, ei rinnasteta 1 momentissa tarkoitettuun työkykyisyysaikaan.

11 luku

Päivärahaetuksien määrä

2 §

Työtulo

Edellä 1 momentin 1 kohdan mukaisena päivärahan perusteena olevana palkkana pidetään enakkoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta, urheilijan palkkiota, rajoitettusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja mainitun lain 3 §:ssä tarkoitettua esiintyvän taiteilijan sekä

urheilijan henkilökohtaista korvausta, tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettuun ulkomaantyöstöstä rahana maksettavaa osaa, vakuutuskausalaisissa (1164/1992) tarkoitettuun sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja.

Palkkana ei kuitenkaan pidetä:

8) työ- tai virkasuhteeseen perustumattomia luento- ja esitelmäpalkkioita, kokouspalkkioita ja hallintoelimen jäsenyydestä saatuja palkkioita, jos palkkion perusteella ei henkilöön sovellettavien työeläkelakien mukaan tarvitse maksaa työntekijän eläkemaksua;

5 §

Työtulosta tehtävät tulonhankkimisvähennykset

Yrittäjän eläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain mukaisesta työtulosta ei vähennetä tulonhankkimismenoja.

Työntekijän eläkelain 72 §:n mukaisesta palkasta vähennetään vain tuloverolain 95 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu tulonhankkimisvähennys.

6 §

Sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha edeltävän etuuden perusteella

Sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha on vähintään kuntoutusrahan suuruinen, jos vakuutettu on etuuskauden alkamista edeltävien kuuden kuukauden aikana saanut Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain mukaista kuntoutusrahaa. Jos vakuutettu on saanut vastaavana aikana työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustuksena maksettavaa kuntoutusrahaa, sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha on vähintään vakuutetulle suoritetun kuntoutusrahan kuukausimäärän kahdeskymmenesviidesosa. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon Kan-

saneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain 32 §:n 2 momentin mukaan määräytyneestä kuntoutusrahasta sitä osuutta, jolla se ylittää sen määrän, joka vastaavassa tilanteessa olisi määritelty mainitun lain 32 §:n 1 momentin mukaan kuntoutusrahan määräksi, eikä mainitun lain 33 §:n 1 momentissa tarkoitettua 10 prosentin korotusta eikä työeläkelakien mukaista 33 prosentin korotusta.

10 §

Eläkkeen vaikutus vanhempainpäivärahan määrään

Vanhempainpäiväraha maksetaan vähimmäismäärän suuruisena, jos vakuutettu saa vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä, työttömyyseläkettä tai täyttää työkyvyttömyyseläkettä kansaneläkelain 12 §:n 1 momentin, työeläkelakien, liikennevakuutuslain tai tapaturmavakuutuslain perusteella.

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §

Rajoitetusti verovelvollisen palkkatulo maksuperusteena

Jos vakuutettu on rajoitetusti verovelvollinen, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään palkkatulon osalta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja esiintyvän taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaisen korvauksen osalta kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua henkilöko-

taista korvausta, jollei 18 §:n 2 momentista muuta johdu.

17 §

Ulkomaantyötulo maksuperusteena

Tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettu ulkomaantyötulo rahana maksettava osa otetaan huomioon sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksun perusteeksi pantavaa tulon yhteismäärää vahvistettaessa, jollei 18 §:n 1 momentista muuta johdu. Ulkomaantyötulo rahana maksettavaan osaan ei lueta työnantajan maksamia työstä johtuvia kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2008 suoritettavaan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuun ja päivärahamaksuun. Ennakonpidätys toimitetaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olevan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun perusteella, kunnes vuoden 2008 ennakonpidätysperusteet tulevat voimaan.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2008 ja sen jälkeen maksettavan palkan perusteella suoritettavan työnantajan sairausvakuutusmaksuun.

Sen estämättä, mitä tämän lain 11 luvun 2 §:ssä säädetään, päivärahan perusteena olevaan työtuloon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa ennen 1 päivää tammikuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 4 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisena kuin niistä 2 momentti on laissa 1114/2005 ja 3 momentti laissa 1263/2006, seuraavasti:

4 §

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa:

1) ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta sekä urheilijan palkkiota, vakuutuskassalaissa tarkoitettua sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja;

2) tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta rahana maksettavaa osaa;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta;

4) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettua palkkaa;

5) Pohjoismaiden investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa.

Palkkana ei kuitenkaan pidetä:

1) sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja erä;

2) toimitusjohtajan palkkiota, jos toimitusjohtaja on yrittäjän eläkelain (1272/2006) tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) mukaisesti vakuutettu;

3) avoimen yhtiön yhtiömiehen ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen nostamaa palkkaa, jos yhtiömies on yrittäjän eläkelain tai

maatalousyrittäjän eläkelain mukaisesti va-
kuutettu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-

kuuta 2008.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuu-
ta 2008 ja sen jälkeen maksettavan palkan
perusteella suoritettavaan työnantajan sosiaa-
liturvamaksuun.

Helsingissä 13 päivänä syyskuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

Liite
Rinnakkaistekstit

1.

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 1 luvun 4 §:n 8 kohta, 8 luvun 6 §:n 1 momentti ja 9 §:n 2 momentti, 11 luvun 2 §:n 3 momentti ja 4 momentin 8 kohta, 5 §:n 2 ja 3 momentti, 6 §:n 3 momentti ja 10 §, 18 luvun 16 §:n otsikko ja 1 momentti sekä 17 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 11 luvun 2 §:n 3 momentti ja 4 momentin 8 kohta, 18 luvun 16 §:n otsikko ja 1 momentti sekä 17 §:n 1 momentti laissa 1113/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Lain tarkoitus ja soveltamisala

4 §

4§

Määritelmät

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

Tässä laissa tarkoitetaan:

8) *työeläkelaeilla* työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 4 momentissa mainittuja yksityisten alojen ja julkisten alojen työeläkelakeja; ja

8) *työeläkelaeilla työntekijän* eläkelain (395/2006) 3 §:ssä mainittuja lakeja; ja

8 luku

Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha

6 §

Sairauspäivärahan estävät etuudet

Sairauspäivärahaan ei ole oikeutta vakuutetulla, joka saa:

1) opintotukilain (65/1994) mukaista opintorahaa;

2) kuntoutusrahain (611/1991) mukaista kuntoutusrahaa;

3) työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustuksena maksettavaa kuntoutusrahaa;

4) tapaturmavakuutuslain (608/1948), liikennevakuutuslain (279/1959), sotilavammanlain (404/1948) tai sotilastapaturmalain (1211/1990) kuntoutusta koskevien säännösten perusteella ansionmenetykskorvausta;

5) kansaneläkelain (347/1956) 20 §:n tai työeläkelakien mukaista vanhuuseläkettä, varhennettua vanhuuseläkettä tai työttömyyseläkettä,

6) työeläkelakien mukaista osaaikaeläkettä;

7) kansaneläkelain 22 §:n 1 momentin nojalla myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä;

8) maahanmuuttajien erityistuesta annetun lain (1192/2002) mukaista maahanmuuttajien erityistukea.

8 luku

Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha

6 §

Sairauspäivärahan estävät etuudet

Sairauspäivärahaan ei ole oikeutta vakuutetulla, joka saa:

1) opintotukilain (65/1994) mukaista opintorahaa;

2) *Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain (566/2005)* mukaista kuntoutusrahaa;

3) työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustuksena maksettavaa kuntoutusrahaa;

4) tapaturmavakuutuslain (608/1948), liikennevakuutuslain (279/1959), sotilavammanlain (404/1948) tai sotilastapaturmalain (1211/1990) kuntoutusta koskevien säännösten perusteella ansionmenetykskorvausta;

5) kansaneläkelain (568/2007) 10 §:n tai työeläkelakien mukaista vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä *taikka kansaneläkelain voimaanpanosta annetun lain (569/2007) 2 §:n, merimieseläkelain (1290/2006), työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:n 2 momentin 1 ja 3—7 kohdassa mainittujen lakien, työntekijän eläkelain voimaanpanolain (396/2006) 28 §:n, yrittäjän eläkelain voimaanpanosta annetun lain (1273/2006) 28 §:n, maatalousyrittäjän eläkelain voimaanpanosta annetun lain (1281/2006) 27 §:n tai valtion eläkelain voimaanpanosta annetun lain (1296/2006) 14 §:n mukaista työttömyyseläkettä;*

6) työeläkelakien mukaista osaaikaeläkettä;

7) kansaneläkelain 12 §:n 1 momentin nojalla myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä;

8) *maahanmuuttajan* erityistuesta annetun lain (1192/2002) mukaista *maahanmuuttajan* erityistukea.

9 §

Sairauspäiväraha enimmäisajan jälkeen

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun työkykyisyysaikaan rinnastetaan aika, jolta vakuutettu on saanut kuntoutusrahalain tai työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustuksena maksettavaa kuntoutusrahaa taikka ansiomenetykskorvausta tapaturmavakuutuslain, liikennevakuutuslain tai sotilasvammalain kuntoutusta koskevien säännösten nojalla, taikka jona vakuutettu on ollut työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa taikka osallistunut työttömyysturvalain 10 luvussa tarkoitettuun omaehtoiseen opiskeluun tai julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) mukaiseen toimenpiteeseen. Työkykyisyysaikaan rinnastetaan myös aika, jona henkilö on ollut oikeutettu työttömyysturvalain mukaiseen etuuteen työttömyysturvalain 3 luvun 3 §:n 3 momentin nojalla. Sitä vastoin aikaa, jolta vakuutettu on saanut kansaneläkelain 22 §:n 1 momentissa tarkoitettua työkyvyttömyyseläkettä tai työeläkelakien mukaista täyttä työkyvyttömyyseläkettä, ei rinnasteta 1 momentissa tarkoitettuun työkykyisyysaikaan.

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä

2 §

Työtulo

Edellä 1 momentin 1 kohdan mukaisena päivärahan perusteena olevana palkkana pidetään enakkoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettua veronalaista palkkaa, palkkiota ja korvausta, urheilijan palkkiota, vakuutuskassalaisia tarkoitettua sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja.

9 §

Sairauspäiväraha enimmäisajan jälkeen

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun työkykyisyysaikaan rinnastetaan aika, jolta vakuutettu on saanut *Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuksista annetun lain* tai työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustuksena maksettavaa kuntoutusrahaa taikka ansiomenetykskorvausta tapaturmavakuutuslain, liikennevakuutuslain tai sotilasvammalain kuntoutusta koskevien säännösten nojalla taikka jona vakuutettu on ollut työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa taikka osallistunut työttömyysturvalain 10 luvussa tarkoitettuun omaehtoiseen opiskeluun tai julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) mukaiseen toimenpiteeseen. Työkykyisyysaikaan rinnastetaan myös aika, jona henkilö on ollut oikeutettu työttömyysturvalain mukaiseen etuuteen työttömyysturvalain 3 luvun 3 §:n 3 momentin nojalla. Sitä vastoin aikaa, jolta vakuutettu on saanut kansaneläkelain 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua työkyvyttömyyseläkettä tai työeläkelakien mukaista täyttä työkyvyttömyyseläkettä, ei rinnasteta 1 momentissa tarkoitettuun työkykyisyysaikaan.

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä

2 §

Työtulo

Edellä 1 momentin 1 kohdan mukaisena päivärahan perusteena olevana palkkana pidetään enakkoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettua *ennakonpidätyksen* alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta, urheilijan palkkiota, *rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1970) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja mainitun lain 3 §:ssä tarkoitettua esiintyvän*

Palkkana ei kuitenkaan pidetä:

8) työ- tai virkasuhteeseen perustumattomia yksittäisiä luento- ja esitelmäpalkkioita;

5 §

*Työtulosta tehtävät tulonhankkimisvähen-
nykset*

Yrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien eläkelain mukaisesta työtulosta ei vähennetä tulonhankkimismenoja.

Työntekijäin eläkelain 7 §:n 2 momentin, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 6 §:n ja taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentin mukaisesta palkasta vähennetään vain tuloverolain 95 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu tulonhankkimisvähennys.

6 §

Sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha edeltävän etuuden perusteella

Sairaus- ja on etuuskauden vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha on vähintään kuntoutusrahan suuruinen, jos vakuutettu alkamista edeltävien kuuden kuukauden aikana saanut kuntoutusrahain mukaista kuntoutusrahaa. Jos vakuutettu on saanut vastaavana aikana työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustuksena maksettavaa kuntoutusrahaa, sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja

taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaista korvausta, tuloverolain 77 §:ssä tarkoitusta ulkomaantyötulosta rahana maksettavaa osaa, vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitettun sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja.

Palkkana ei kuitenkaan pidetä:

8) työ- tai virkasuhteeseen perustumattomia luento- ja esitelmäpalkkioita, kokouspalkkioita ja hallintoelimen jäsenyydestä saatuja palkkioita, jos palkkion perusteella ei henkilöön sovellettavien työeläkelakien mukaan tarvitse maksaa työntekijän eläkemaksua;

5 §

*Työtulosta tehtävät tulonhankkimisvähen-
nykset*

Yrittäjän eläkelain ja maatalousyrittäjien eläkelain mukaisesta työtulosta ei vähennetä tulonhankkimismenoja.

Työntekijän eläkelain 72 §:n mukaisesta palkasta vähennetään vain tuloverolain 95 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu tulonhankkimisvähennys.

6 §

Sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha edeltävän etuuden perusteella

Sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha on vähintään kuntoutusrahan suuruinen, jos vakuutettu on etuuskauden alkamista edeltävien kuuden kuukauden aikana saanut Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain mukaista kuntoutusrahaa. Jos vakuutettu on saanut vastaavana aikana työeläkelakien mukaista kuntoutusrahaa, osakuntoutusrahaa tai kuntoutusavustukse-

erityishoitoraha on vähintään vakuutetulle suoritettuna kuntoutusrahan kuukausimäärän kahdeskymmenesviidesosa. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon kuntoutusrahain 14 §:n 2 momentin mukaan määräytyneestä kuntoutusrahasta sitä osuutta, jolla se ylittää sen määrän, joka vastaavassa tilanteessa olisi määritelty kyseisen lain 14 §:n 1 momentin mukaan kuntoutusrahan määräksi eikä 15 §:ssä tarkoitettua 10 prosentin korotusta eikä työeläkelakien mukaista 33 prosentin korotusta.

na maksettavaa kuntoutusrahaa, sairaus- ja vanhempainpäiväraha ja erityishoitoraha on vähintään vakuutetulle suoritettuna kuntoutusrahan kuukausimäärän kahdeskymmenesviidesosa. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon *Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuksista annetun lain 32 §:n 2* momentin mukaan määräytyneestä kuntoutusrahasta sitä osuutta, jolla se ylittää sen määrän, joka vastaavassa tilanteessa olisi määritelty *mainitun* lain 32 §:n 1 momentin mukaan kuntoutusrahan määräksi, eikä *mainitun* lain 33 §:n 1 momentissa tarkoitettua 10 prosentin korotusta eikä työeläkelakien mukaista 33 prosentin korotusta.

10 §

Eläkkeen vaikutus vanhempainpäivärahan määrään

Vanhempainpäiväraha maksetaan vähimmäismäärän suuruisena, jos vakuutettu saa vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä, työttömyyseläkettä tai täyttä työkyvyttömyyseläkettä kansaneläkelain 22 §:n 1 momentin, työeläkelakien, liikennevakuutuslain tai tapaturmavakuutuslain perusteella.

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §

Rajoitetusti verovelvollisen Suomessa saama palkkatulo maksuperusteena

Jos vakuutettu työskentelee Suomessa rajoitetusti verovelvollisena, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään palkkatulon osalta rajoitetusti verovelvollisen tuloa ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja esiintyvän taiteilijan

10 §

Eläkkeen vaikutus vanhempainpäivärahan määrään

Vanhempainpäiväraha maksetaan vähimmäismäärän suuruisena, jos vakuutettu saa vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä, työttömyyseläkettä tai täyttä työkyvyttömyyseläkettä kansaneläkelain 12 §:n 1 momentin, työeläkelakien, liikennevakuutuslain tai tapaturmavakuutuslain perusteella.

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §

Rajoitetusti verovelvollisen palkkatulo maksuperusteena

Jos vakuutettu on rajoitetusti verovelvollinen, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään palkkatulon osalta rajoitetusti verovelvollisen tuloa verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja esiintyvän taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaisen korvauk-

sekä urheilijan henkilökohtaisen korvauksen osalta kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua henkilökohtaista korvausta.

17 §

Ulkomaantyötulo maksuperusteena

Tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta rahana maksettava osa otetaan huomioon sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksun perusteeksi pantavaa tulon yhteismäärää vahvistettaessa. Ulkomaantyötulosta rahana maksettavaan osaan ei lueta työnantajan maksamia työstä johtuvia kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita.

sen osalta kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua henkilökohtaista korvausta, *jollei 18 §:n 2 momentista muuta johdu.*

17 §

Ulkomaantyötulo maksuperusteena

Tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta rahana maksettava osa otetaan huomioon sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksun perusteeksi pantavaa tulon yhteismäärää vahvistettaessa, *jollei 18 §:n 1 momentista muuta johdu.* Ulkomaantyötulosta rahana maksettavaan osaan ei lueta työnantajan maksamia työstä johtuvia kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2008 suoritettavaan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuun ja päivärahamaksuun. Ennakonpidätys toimitetaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olevan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun perusteella, kunnes vuoden 2008 ennakonpidätysperusteet tulevat voimaan.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2008 ja sen jälkeen maksettavan palkan perusteella suoritettavan työnantajan sairausvakuutusmaksuun.

Sen estämättä, mitä tämän lain 11 luvun 2 §:ssä säädetään, päivärahan perusteena olevaan työtuloon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa ennen 1 päivää tammikuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 4 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisena kuin niistä 2 momentti on laissa 1114/2005 ja 3 momentti laissa 1263/2006, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

4 §

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa:

1) sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 3–5 momentin mukaista veronalaista palkkaa;

2) tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitettu ulkomaantyötulosta rahana maksettavaa osaa;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta;

4) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettua palkkaa; *sekä*

5) Pohjoismaiden investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa.

Edellä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa:

1) *ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta sekä urheilijan palkkiota, vakuutuskassalaissa tarkoitettun sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja;*

2) tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitettu ulkomaantyötulosta rahana maksettavaa osaa;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta;

4) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettua palkkaa;

5) Pohjoismaiden investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa.

Palkkana ei kuitenkaan pidetä:

1) *sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä;*

2) *toimitusjohtajan palkkiota, jos toimitusjohtaja on yrittäjän eläkelain (1272/2006) tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) mukaisesti vakuutettu;*

3) *avoimen yhtiön yhtiömiehen ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen nostamaa palkkaa, jos yhtiömies on yrittäjän eläke-*

lain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaisesti vakuutettu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2008 ja sen jälkeen maksettavan palkan perusteella suoritettavaan työnantajan sosiaaliturvamaksuun.
